

Posudek diplomové práce

Diplomant: Vojtěch Vrba
Název práce: Pirátství a námořní loupež v Baltské oblasti mezi 10. a 16. stoletím
Konzultant: JUDr. Vilém Knoll, Ph.D.
Oponent: JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.

Diplomant Vojtěch Vrba si zvolil v suchozemském státě zajímavé téma, kterému se po dobu studií systematicky věnuje.¹ Zpracování dané problematiky je jinak v české právněhistorické literatuře vcelku ojedinělé. Autor na otázku, proč se v zemi bez moře touto problematikou zabývá, odpovídá úvahou, že „*bez ohledu na území, kde zkoumání probíhá, lze v akademické diskusi hledat a nacházet obecná poučení*“ (s. 70). Dovolím si slovy svého učitele profesora Jaromíra Kincla dodat, že cílem obecných dějin „*je sebrat co nejbohatší konkrétní faktický materiál, který by mohl být východiskem pro zobecňování – nejdříve v rámci určitého státního útvaru, později pro stát a právo vůbec*“.²

Kromě úvodu a závěru rozdělil diplomant svoji práci do sedmi kapitol, v nichž se věnuje třem liniím výkladu o pirátství, linii právní úpravy, linii samotných dějin pirátství a zčásti i osobnostem pirátů. S jeho periodizací a výkladem v šesté kapitole lze souhlasit.

Časové vymezení práce odpovídá dobám formování a rozkvětu Hanzy, postihuje tak jednu z etap evropského, resp. světového pirátství, trendy ve vývoji této „profese“ dospěly následně v období zámořských objevů a conquisty ke korzárství, reprezentovanému do šlechtického stavu posléze povýšeným Francisem Drakem či Španěly naopak popraveným Jeanem Florinem.

Lze ocenit heuristiku, autor pracoval s edicemi pramenů a bohatou literaturou, nelze přehlédnout bohatou jazykovou výbavu včetně znalosti latiny. Z textu je patrná autorova hluboká znalost historie, práce není pouze popisná, ale přináší celou řadu autorových názorů a postřehů, obava, že by nebyla čtivá, vyslovená v poděkování, je zcela lichá. Autor s Vrbovými literárními zkušenostmi se bez problémů vypořádal s požadavky na poznámkový aparát a obdobnými formalitami.

Diplomant hodnotí pirátství z pohledu práva, poněkud se vyhnul obrazu pirátů v dobové společnosti a legendám o jejich osudech, které nepochybně začaly být tradovány v ústním podání, a nasvědčují tomu, že i piráti a námořní lupiči měli v minulosti své sympatizanty. Popularita Klause Störtebekera je toho dodnes v podobě literárního zpracování, výtvarného umění, sochařství, atp. příkladem.

---

¹ Srov. VRBA, Vojtěch, Pirátství a námořní loupež – definice pojmu jako výsledek vývoje právního obyčeje?. In: Dny práva 2016 – Days of Law 2016. Část I. Právní obyčej. Brno: Masarykova univerzita, 2017, s. 185/199. Dostupné z: <https://www.law.muni.cz/dokumenty/39611>.

² Srov. KINCL, Jaromír a kol., Všeobecné dějiny státu a práva. Praha: PANORAMA, 1983, s. 5.

S ohledem na uvedené skutečnosti hodnotím práci jako v ý b o r n o u a d o p o r u č u j i
ji připustit k obhajobě.

Pro obhajobu navrhuji otázky:

- 1) Legenda o Klausu Störtebekerovi.
- 2) Směry dalšího bádání.

JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.